

ПРЕС КЛИПИНГ

4. јул 2019.

НАСЛОВИ

Због недоласка синдиката СЕС без кворума(стр.3)

Кап која је прелила чашу(стр.4)

Николић: Индустијска производња у мају мања 0,6 одсто, али улази у стагнантни тренд(стр.5)

Седница Социјално-економског савета без представника синдиката(стр.6)

ОБЕЋАНА ЗЕМЉА ИЛИ ПРИСТОЈНИЈЕ ПРЕЖИВЉАВАЊЕ? Списак послова које Срби највише раде у Бечу, а зараде иду до 3.000

ЕВРА(стр.6)

Док 120.000 људи неће да ради, 200.000 иде на два посла(стр.9)

Седница Савета без представника два синдиката, тражи се седница о РГЗ-у(стр.9)

Због недоласка синдиката СЕС без кворума

Два репрезентативна синдиката нису дошла на данашње заседање Социјално-економског савета. Траже посебну седницу на којој би се решила ситуација у Републичком геодетском заводу.

Савез Самосталних синдиката Србије и Уједињени грански синдикати "Независност" одлучили су да не учествују у раду СЕС-а због ситуације у Републичком геодетском заводу.

Тврде, да се споразум потписан са Владом не поштује и да су службеници и синдикати изложени притисцима, док директор покушава од новозапослених радника направити нови синдикат.

Док за синдикате до посебне седнице социјалног дијалога нема, за Владу и Унију послодавца, то је застој који се не дешава први пут.

Министар Ђорђевић после седнице СЕС рекао је да је био у контакту са социјалним партнерима из синдиката.

"Договорили смо се да у наредном периоду организујемо један посебан састанак с обзиром на то да разлог њиховог непојављивања нема везе са радом Социјално економског савета", рекао је Ђорђевић.

Скреноу је пажњу да је Влада Србије учинила све како би Републички геодетски завод функционисао на најбољи могући начин.

"Уколико има проблема са било каквим третманом, примедбама на рад, то се решава на другачији начин", поручио је министар и додао ће лично бити укључен у разговоре како са синдикатима тако и са РГЗ-ом.

Додао је да постоји и одбор за утврђивање репрезентативности унутар Министарства у чијем раду учествују и представници синдиката.

"СЕС није таоц РГЗ-а"

Министар Ђорђевић нагласио је да постоји општа сагласност за реорганизацију РГЗ-а и додао да СЕС не би требало да буде таоц ситуације у РГЗ.

"Верујем да ћемо већ на следећој седници СЕС наставити нормално рад", рекао је Ђорђевић и подсетио како предстоје преговори о минималној цени рада.

Председник Уније послодаваца Србије и члан СЕС-а Милош Ненезић рекао је да и недолазак представника синдиката показује да СЕС-у расте значај.

"Што се тиче само Републичког геодетског завода, ми сматрамо да је то изузетно битна институција, да се одлуке које доносе преплићу на све фазе не само економског већ и друштвеног живота и недопустиво је да имамо било какве застоје у раду ове институције", рекао је Ненезић и додао да потешкоће у раду РГЗ треба превазићи дијалогом.

СЕС у саставу који није могао да одлучује упознао се данас са више иницијатива од којих су најзначајније стратегија развоја Србије и реформе образовног система како би се омогућио даљи развој и зауставио одлазак младих.

Кап која је прелила чашу

Пише: Зоран Стојиљковић

Два репрезентативна синдиката – Савез самосталних синдиката Србије и Уједињени грански синдикати „Независност“ донела су одлуку да не учествују у раду Социјално-економског савета Србије све док се не реше проблеми заштите запослених и чланова синдиката који су изложени притисцима и претњама.

Или ће кључни проблеми бити стављени на дневни ред па ћемо имати ефективни социјални дијалог или нећемо учествовати у његовој симулацији и имитацији.

Вишемесечни штрајк запослених у Републичком геодетском заводу и репресија која је уследила након њега практично су само повод за ову одлуку – кап која је прелила чашу.

У међувремену, пређен је пут од пацификовања запослених смањивањем њихових права, преко маргинализације (пракса држања социјалног дијалога на споредном колосеку) до отвореног притиска и диктата над запосленима и синдикатима. Диктат укључује и претње отказима, притиске кроз ишчлањење из „неподобних“ и форсирање њиховог губитка репрезентативности, уз истовремену подршку и директно формирање подобних, својих синдиката.

Немушта и некоординирана реакција Владе оправдано поставља питање да ли се ради и о спречи интереса и (скривеним) пословним везама и аранжманима? Како објаснити иначе игнорисање потеза сопственог ресорног министарства рада које је покушало да каналише конфликт.

Незадовољство укупним стањем социјалног дијалога је дуго присутно. Њега осим домаћих актера констатују критички и извештаји Европске комисије.

О његовом стварном значају за представнике власти, односно дometу и третману (не)обавезне гњаваже речито говори и (не)присуство на седницама СЕСа министара у Влади који имају реални капацитет да одлучују.

Цинично звучи најновији пример (иначе проблематичног) предлога Закона о дуалном образовању у високом образовању који је скинут са дневног реда Социјално-економског савета јер се на седници није појавио представник предлагача – Министарства просвете. Предлог је након тога отишао на Владу што је јединствен пример награђивања за неучешће.

Не ради се, међутим, о изолованим, појединачним случајевима већ о јасном сценарију и развијеној стратегији,

Законски пројекти, по правилу, или заобиђу актере социјалног дијалога, или су предмет обрнутог редоследа доношења или се стављају “у промет” и на програмиране јавне расправе а да није претходно постигнут консензус на заједничким радним групама.

При томе на донете одлуке натпропорционални утицај имају они који официјелно не седе на седницама Социјално-економског савета, попут Савета страних инвеститора или иностраних привредних комора.

Системско полазно слабљење позиције запослених најбоље илуструје члан 51. Закона о раду (2014) којим се проширено дејство колективних уговора условљава немогућим условом да послодавачка организација покрива више од половине запослених у грани/сектору. Да ли онда чуди што уговора нема у секторима „реалне“ економије. Од немогућности да склапају колективне уговоре и штите запослене од „привремених“ смањења зарада и пензија до оправданог питања чему служе синдикати је само један (полу)корак.

О правосуђу и заштити радних и синдикалних права можда најбоље говори судбина 12 иницијатива које је од 2012. године Независност покренула пред Уставним судом.

Истини за вољу у овој пракси нема ничега новог што није карактерисало и раније власти. Нове су размере које је задобио политички клијентелизам и партијско запошљавање које није ограничено само на јавни сектор већ се кроз праксу остављених радних места за потребе локалних моћника прелива у јавно-приватна партнерства и приватни сектор. Партијско креирање запослености стоји иза ове нескривене политичке бахатости и нетолеранције.

По правилу се сопствена синдикална клијентела ствара у редовима оних који треба да буду из уговорних аранжмана преведени у радни однос.

Држава мање-више отворено у свим конфликтним случајевима стаје на страну власника, особито страних којима се излази у сусрет јер они „не воле да се петљају“ са отказима запосленима и захтевима синдиката.

Последично, на глобалном индексу синдикалних права – годинама уназад добијамо 4 што означава систематско кршење синдикалних права. Не ради се произвољној оцени већ о сложенем, композитном индексу који се састоји од 5 елемената са 97 показатеља. Њих управо чине колективна права запослених на : (1) грађанске слободе, (2) право на оснивање синдиката, као и права на (3) синдикалне активности, (4) колективно преговарање и (5) штрајк

Расподела плена и дириговано гласање, као и одвођење на страначко-државне манифестације опасно премешта радне односе у поље недобровољне политичке партиципације.

Наравно ни раније није било битно другачије али овога пута иритира бахатост и ниво оркестрације антисиндикалне климе.

Нећемо да будемо икебана и само посматрамо сопствено (од)умирање.

Позивамо све аутономне синдикате, професионална удружења, медије и НВО на солидарност и подршку .

Солидарност и аутономија и слобода избора и организовања су вредности које се деценијама систематски убијају, али без њих нема управног хода и људског достојанства.

Николић: Индустијска производња у мају мања 0,6 одсто, али улази у стагнантни тренд

Пише: Бета

Индустијска производња у Србији у мају пала је у односу на прошлу годину за 0,6 одсто због пада производње у прерађивачкој индустрији, рекао је данас сарадник публикације Привредне коморе Србије Макроекономске анализе и трендови (МАТ) Иван Николић.

Он је на конференцији за новинаре рекао да је добро то што сада тај пад улази у стагнантни тренд.

„У прва четири месеца ове године индустријска производња је међугодишње била повећана само у фебруару за 2,5 одсто, у марту је пала 2,8 одсто, у априлу је пад ублажен и износио је 0,9 одсто“, рекао је Николић.

Додао је да је хронични проблем српске привреде пад производње у прехранбеној и хемијској индустрији, а током априла било је застоја и у производњи нафтних деривата.

„Очигледно да повећана пољопривредна производња није довољан импут да би прехранбена производња расла, а не расте највероватније због слабе тражње и мале куповне моћи“, рекао је Николић.

Истакао је да су у мају убрзано расли увоз и извоз, али да је покривеност увоза извозом била рекордна у овој години.

Он је рекао да је нето прилив страних инвестиција од јануара до априла висок и да покрива дефицит платног биланса и да динар благо јача упркос интервенцијама Народне банке Србије која откупљује девизе како би ублажила прекомерне дневне осцилације курса домаће валуте.

Седница Социјално-економског савета без представника синдиката

Пише: Бета

Седница Социјално-економског савета данас је одржана без представника два репрезентативна синдиката – Савеза самосталних синдиката Србије и Уједињених гранских синдиката „Независност“, тако да није било кворума за доношење одлука, рекао је министар за рад, запошљавање, борачка и социјална питања Зоран Ђорђевић.

На конференцији за новинаре у Влади Србије, Ђорђевић је истакао да синдикати нису напустили савет већ траже посебну седницу на којој би, уз присуство премијерке, била размотрена ситуација у Републичком геодетском заводу (РГЗ).

Синдикати су одлучили да не учествују у раду Социјално-економског савета Србије све док се не реше проблеми заштите запослених и чланова синдиката у РГЗ.

Председник Савеза самосталних синдиката Србије (СССС) Љубисав Орбовић напустио је и претходну седницу Социјално-економског савета незадовољан због, како је тада рекао, шиканирања чланова тог синдиката у РГЗ који су учествовали у штрајку.

Када је реч о оптужбама да директор РГЗ формира нови синдикат, министар Ђорђевић је рекао да се зна како се оснива синдикат.

„Постоји закон о томе, и ако је било шта урађено мимо закона има начина да се то оспори“, рекао је министар.

Он је изразио наду да ће синдикати учествовати у раду следеће седнице када ће се преговарати о минималној цени рада.

На данашњој седници чланови савета покренули су иницијативу за стварање Стратегије развоја Србије до 2050. године, разматрали су предлог Закона о агенцијском запошљавању и Закона о дуалном образовању.

Чланови Социјално-економског савета су представници Владе Србије, Уније послодаваца Србије и два репрезентативна синдиката – СССС и Уједињених гранских синдиката „Независност“.

ОБЕЋАНА ЗЕМЉА ИЛИ ПРИСТОЈНИЈЕ ПРЕЖИВЉАВАЊЕ? Списак послова које Срби највише раде у Бечу, а зараде иду до 3.000 ЕВРА

А. Милутиновић

Конобарисање, рад у маркетима, чишћење и "бауштела" (рад на грађевини), су четири посла која у главном граду Аустрије, Бечу, најчешће обављају Срби, али и већина људи која "трбухом за крухом" са Балкана дође у ову земљу.

Иако одлазак у неку од земља Европске уније која има знатно виши стандард нашим људима изгледа као одлазак у неку обећану земљу, ситуација на терену није ипак таква, те балкански исељеници за живот зарађују обављајући послове које Аустријаници не желе да раде, а који су по неком неписаном правилу физички јако захтевни.

Истраживали смо, које све то послове обављају Срби у Бечу и колико су плаћени за то.

На основу огласа за посао који су доступни на интернету, а који се односе на држављане који у свом поседу немају пасош Европске уније може се видети да су најтраженији радници који се баве грађевинарством, чишћењем, радом у маркетима, или чак чувањем деце.

"Бауштела"

Судећи према списку најтражених послова чију је листу саставило Министарство за социјална питања Аустрије, овој земљи су преко потребни грађевинари чија плата врло често може да досегне чак и 3.000 евра.

Срби у Бечу у највећем броју случајева раде на грађевини

Будући да је овој земљи годишње потребно и по неколико хиљада грађевинских радника може се закључити да "рупе" на "бауштели", како популарно послове на градилиштима називају Балканци, не попуњавају Аустријанци, већ људи који долазе из земља које нису чланице ЕУ.

Разни облици "физикалија"

Монтажни грађевински радници, столари, лимари, радници за подне и зидене подлоге - ове послове углавном обављају људи са наших простора, а за свој рад добијају новчану накнаду између 1.600 и 2.700 евра колико се сваког месеца слије у џеп столара, односно радника за зидне подлоге.

Жене балканског порекла своје парче хлеба у највећем броју случајева зарађују чистећи, а за овај посао који ни мало физички није лак добијају око 1.600 евра.

Запослени у маркетима

Српске Бечлије се у маркетима аустријске престонице осећају као код куће будући да је већина касира, радника на паковању рафова, утовару и истовару, балканског порека.

И маркети су места на којима Срби раде

Људи са балканским пасошем за бављењем овим послом зарађују око 1.200 евра.

Радници у угоститељству

Конобари, рецепционари и хостесе у ноћним клубовима, ово су послови који су по неписаним правилима такође резервисани за људе пореклом са Балкана. За послове у угоститељству Срби зарађују око 1.200 евра плус бакшиш који зависи од дана и тренутка у ком се ради.

Возачи

Радна места возача очигледно су страна за Аустријанце, те и ове послове најчешће обављају људи пореклом са Балкана, а за свој рад добијају око 1.500 евра месечно.

Каква је рачуница на крају месеца?

Уколико се ситуација "баци на папир" дође се до закључка да обављање класичних "српских занимања" у иностранству не омогућава живот на високој нози, већ једно пристојно "прегуравање месеца".

Цена стана површине 50 метара квадратних са режијама минимално износи око 700 евра, док четвочлана породица за храну издваја око 350 евра.

Вртић не плаћа, изузев хране чији трошак износи око 60 евра. Школовање је бесплатно, књиге се добијају у школи, а родитељи носе трошкове прибора. У вртићу се плаћа храна и продужени боравак деце, а цена свега на месечном нивоу износи око 230 евра, с тим да породице слабијег имовинског стања плаћају и мање.

Све доводи до закључка да српска породица са двоје деце на станарину да четвртину заједничке зараде, док већински део осталог новца потроши на пропратне животне ствари.

Проблеми са којима се сусрећу српски радници

Иако је према закону минимална сатница 9.19 евра српски радници врло често прихватају и послове за које добијају новчану накнаду која је прилично ниска.

Оглас за чување деце

Један од примера овакве "екслотације" показује се у позивима за чување деце балканског порекла које се месечно плаћа само 400 евра.

Рад у кафићу по ниским дневницама

Такође, сатница у српским угоститељским објектима јако је често испод законског предвиђеног минимума, те запослени раде за своте новца које су ниске за аустријски стандард.

Који су то тражени послови?

Ситуација је мало лакша када нови становници Аустрије у својим рукама имају диплому неког од најтраженијих занимања попут инжењера електротехнике, машинства или ИТ-а јер за овај посао људи са српским пасошем, који поседују вештине неопходне за овај посао добијају између 2.700 и 3.000 евра.

Поред поменутих занимања, Срби који се одлуче да оду "преко гране" имаће шансу и машински радници, радник са вишом школом за технологију енергетике, електричари, радници на конструкцији, лимари и аутомеханичари. Плате особа које би обављали овај посао могли би да рачунају на зараду која се креће од 1.800 до 2.500 евра.

Аустрији су између осталог потребне и медицинске сестре чија зарада досеже 1.600 евра.

За све наведене послове неопходно је познавање немачког језика на различитим нивоима у односу на положај за који се конкурише.

Док 120.000 људи неће да ради, 200.000 иде на два посла

Извор: Дневник.рс

НОВИ САД: По подацима Републичког завода за статистику у популацији младих од 15 до 24 године, која у Србији броји 727.000 лица, 62,5 одсто иде у школу или на факултет, 21 проценат ради, док је 16,5 одсто потпуно неактивно.

У бројкама то значи да од 727.000 младих у Србији 453.600 иде у средњу школу или на факултет, 153.000 је запослено, док око 120.000 не ради ништа.

Сваки шести млади у Србији од 15 до 24 године нити ради нити се школују, показују подаци РСЗ што преведено у бројку значи да чак око 120.000 или 16,5 одсто њих не ради ништа. У анализи РСЗ истичу да је проценат младих у доби од 15 до 24 године који је потпуно неактивно незнатно се лане повећао у односу на 2017. годину. Највише младих који нити ради нити се школује има у Јужној и источној Србије, делу наше државе где је истовремено и највећа незапосленост. Посебно је аларматан податак анализе РСЗ што у тој категорији има 35.000 или 6,8 одсто оних који имају завршену само основну школу и немају никакве квалификације. У анализи РСЗ истиче се да нешто више од петине младих у Србији – 153.400 је запослено, с тим што је 110.700 формално у радном односу, док је око 42.700 активно у пољопривреди, породичним пословима или зарађује на неки други начин.

Подаци Еуростата о младима који нити раде нити иду у школу су још поразнији, јер се у као стопа таквих у Србији процењује на 24,1 одсто или скоро сваким четвртим. По том проценту Србија је много боља од држава сличних њој, рецимо од Црне Горе и Северне Македоније, али је зато знато гора од скоро свих земаља ЕУ.

Да посла има чак и за оне који немају квалификације показују подаци НСЗ из којих произилази да је последњих година највећа потражња управо за неквалификованим радницима односно онима који нису завршили основну школу или мало више од ње. Одмах иза њих су они са завршеном средњом школом који уз мању доквалификацију данас на српском тржишту рада могу лакше да се запосле него факултетлије. Поготово лако и за пристојну плату могу да се запосле млади који имају завршене занате.

Родитељи издржавају и подржавају

По мишљењу Александре Јанковић, прихолога, ови поражавајући подаци о младима који немају жељу нити да уче нити да било шта раде у животу уславном су последица тога да они неће да прихвате послове који су мање плаћени од износа за који они сматрају да је вредан. Другим речима, да сматрају да је боље да седе него да раде за мале паре.

Уз то они неће ни да улажу у своје образовање, да прихвате понуде за доквалификацију или праквалификацију, па се онда, како је истакла и Александра Јанковић, поставља и питање од чега живе. По њеном мишљењу издржавају их родитељи, који их у већини случајева подржавају у свим одлукама и саветују погрешно.

Сви ти људи немају радну дисциплину, не живе здраво и нормално. Ко год је вредан и има жељу, може да нађе некакав посао, па макар привремени, истакла је Јанковић.

Да посла има и да нема оправданих разлога да се нити школује нити ради потврђује и чињеница, коју је недавно објавио Еуростат, да је у Србији за протеклих осам година повећан укупан број запослених са два посла са 107,6 хиљада – колико је било 2010. на 194,4 хиљаде колико их је било лане.

У ЕУ је број људи који обавља додатан посао повећан за 13,8 одсто од 2010. до 2018. године односно са 8,05 на 9,24 милиона. Значи, осим што се од 2010. просечан радни век продужио за 1,6 година, истовремено се повећао број лица који ради два посла. Србија предњачи у овим показатељима: Радни век је продужен за 3,4 године, али смо зато имали највећи релативан пораст броја људи који раде додатни посао: раст од импресивних 79,9 у узрасту од 15 до 64 године, а за чак 80,7 одсто ако се рачунају сви од 15 до 74 године, објаснио је економиста Мирослав Здравковић, додајући да рачуница показује да је за осам година у Србији број оних који раде два посла повећан за 92,5 одсто.

Љ. Малешевић

Седница Савета без представника два синдиката, тражи се седница о РГЗ-у

АУТОР:Бета

Седница Социјално-економског савета одржана је без представника два репрезентативна синдиката - Савеза самосталних синдиката Србије и Уједињених гранских синдиката "Независност", тако да није било кворума за доношење

одлука, рекао је министар за рад, запошљавање, борачка и социјална питања Зоран Ђорђевић.

На конференцији за новинаре у Влади Србије, Ђорђевић је истакао да синдикати нису напустили савет већ траже посебну седницу на којој би, уз присуство премијерке, била размотрена ситуација у Републичком геодетском заводу (РГЗ).

Синдикати су одлучили да не учествују у раду Социјално-економског савета Србије све док се не реше проблеми заштите запослених и чланова синдиката у РГЗ.

Председник Савеза самосталних синдиката Србије (СССС) Љубисав Орбовић напустио је и претходну седницу Социјално-економског савета незадовољан због, како је тада рекао, шиканирања чланова тог синдиката у РГЗ који су учествовали у штрајку.

Када је реч о оптужбама да директор РГЗ формира нови синдикат, министар Ђорђевић је рекао да се зна како се оснива синдикат.

"Постоји закон о томе, и ако је било шта урађено мимо закона има начина да се то оспори", рекао је министар.

Он је изразио наду да ће синдикати учествовати у раду следеће седнице када ће се преговарати о минималној цени рада.

На данашњој седници чланови савета покренули су иницијативу за стварање Стратегије развоја Србије до 2050. године, разматрали су предлог Закона о агенцијском запошљавању и Закона о дуалном образовању.

Чланови Социјално-економског савета су представници Владе Србије, Уније послодаваца Србије и два репрезентативна синдиката - СССС и Уједињених гранских синдиката "Независност".